

AGNIESZKA

ŚWIATOWA PREMIERA: 30. Warszawski Festiwal Filmowy

POLSKA PREMIERA: 23 października 2015

SCENARIUSZ I REŻYSERIA: Tomasz E. Rudzik

PRODUKCJA: Niemcy, 2014

CZAS TRWANIA: 98 minut

GATUNEK: DRAMAT

PRODUKCJA: AGNIESZKA to koprodukcja Kordes & Kordes Film Süd GmbH i Bayerischer Rundfunk, arte i ARRI Film & TV Services, sfinansowane przez FFA (Filmförderungsanstalt) i DFFF (Deutscher Film-FörderFonds). Producent wykonawczy w Polsce – Film Art Production.

JĘZYKI: niemiecki, polski (z angielskimi napisami)

DYSTRYBUCJA: ALTER EGO PICTURES

<https://www.facebook.com/agnieszkafilm>

Alter Ego Pictures, ul. Chelmska 21 lok. 422, 00-724 Warszawa
PR filmu: Karolina Zawalska, tel.: 785 974 046, e-mail: k.zawalska@alteregopictures.pl
www.alteregopictures.pl

FESTIWALE I NAGRODY:

30. Warszawski Festiwal Filmowy 2014, Konkurs 1-2 (ŚWIATOWA PREMIERA)
22. Międzynarodowy Festiwal Filmowy Camerimage 2014 (SEKCJA: PANORAMA EUROPEJSKA)
Bawarska Nagroda Filmowa 2014 za Debiut Reżyserski dla Tomasza E. Rudzika
Predykat filmowy "Szczególnie wartościowy" ("Besonders Wertvoll") Niemieckiej Komisji Oceny Filmów i Mediów
Nagroda za Najlepszą Rolę Żeńską dla Karoliny Gorczyca na 44. Festiwalu Filmowym Sehsuechte w Poczdamie
Kandydat do Niemieckiej Nagrody Filmowej za Najlepszą Rolę Żeńską dla Karoliny Gorczyca
48. Festiwal Filmowy w Hof/ Konkurs Nowe Kino Niemieckie
18. Festiwal Filmowy w Szanghaju, Sekcja Panorama
17. Festiwal Filmowy w Bombaju, Sekcja World Cinema

OBSADA

AGNIESZKA	Karolina Gorczyca
MADAME	Hildegard Schmahl
MANUEL	Lorenzo Nedis Walcher
JACEK	Jörg Witte
RAFAŁ	Rafał Garniecki
LAURA	Elisa Schlott
BERND KASPER	Jan Messutat
GABI KASPER	Hanna Scheibe
Pan DANNENFELD	Johannes Silberschneider
Pan WOLLENBECK	Thomas Darchinger
Pani WOLLENBECK	Angelika Fink
Pan KERN	Ole Eisfeld
KUBA	Wojciech Zieliński
ZŁODZIEJ	Tom Radisch
KONTROLER BILETÓW	Thomas Gräßle

TWÓRCY

SCENARIUSZ I REŻYSERIA	Tomasz E. Rudzik
ZDJĘCIA	Dorian Dragoi (RSC)
MONTAŻ	Alina Teodorescu
SCENOGRAFIA	Renate Schmaderer
KOSTIUMY	Birgitta Lohrer Horres
MAKE-UP	Angela Kutter
DŹWIĘK	Marc Parisotto
MUZYKA	Florian Riedl i Martin Kolb

CASTING

Lebik

KIEROWNIK PRODUKCJI

PRODUCENT WYKONAWCZY

KOPRODUCENCI

An Dörthe Braker, Agencja Walcher, Nadia

Rainer Jeskulke

Małgorzata Zacharko

Prof. Hubert von Spreti (BR), Antonio

Exacoustos (ARRI), Josef Reidinger (ARRI)

PRODUCENCI

Alexandra Kordes, Meike Kordes

O FILMIE

Po fabularnym debiucie „DESPERACI W AKADEMIKU”, którego premiera odbyła się podczas 57. Międzynarodowego Festiwalu Filmowego w San Sebastian, Tomasz E. Rudzik zabiera nas do zupełnie innego świata, którego centrum i najważniejszym punktem odniesienia jest tytułowa Agnieszka. Owiana tajemnicą, skrzętnie ukrywająca uczucia i kierująca się zwierzęcym instynktem przetrwania bohaterka przez przypadek trafia do Monchium, gdzie szybko musi nauczyć się nowych reguł bezwzględnej gry.

Urodzony w Polsce i mieszkający na stałe w Niemczech Rudzik zabiera widzów z polskiego żeńskiego więzienia do niemieckiej agencji towarzyskiej. Snuta przez niego opowieść z uwagą i czułością podąża za Agnieszką, której jedyną zasadą wydaje się być odwieczne „oko za oko, ząb za ząb”. Brutalny świat, w którym rozgrywa się opowieść, nie jest jednak przytłaczającym koszmarnym snem: silna, niezależna bohaterka pozostaje w jakiś sposób czysta, nieskażona – podobnie jak jej młody przyjaciel Manuel i młodszy brat Radek.

Rudzik ukazuje niebezpieczeństwa wynikające z zestawienia dwóch światów, obu funkcjonujących na podstawie tej samej ludzkiej przypadłości: naiwności i czystości uczuć. Rozdarta między nimi

Alter Ego Pictures, ul. Chelmska 21 lok. 422, 00-724 Warszawa

PR filmu: Karolina Zawalska, tel.: 785 974 046, e-mail: k.zawalska@alteregopictures.pl
www.alteregopictures.pl

Agnieszka stara się znaleźć własną metodę.

W roli głównej wystąpiła Karolina Gorczyca, doświadczona aktorka, która tą rolą udowadnia, jak szeroki jest jej aktorski wachlarz. Rolę Madame, która w Monachium bierze Agnieszkę pod swoje skrzydła, powierzono ikonie teatru z Hamburga – Hildegard Schmahl. Młodego przyjaciela Agnieszki zagrał zaś 18-letni Lorenzo Nedis Walcher, który wydaje się być na progu błyskotliwej kariery.

Niemiecka premiera „AGNIESZKI” odbyła się podczas 48. Międzynarodowego Festiwalu w Hof, gdzie film zdobył również nominację do Niemieckiej Nagrody Filmowej. W Polsce film miał premierę w Konkursie 1-2 Warszawskiego Festiwalu Filmowego w 2014 r.

Streszczenie

Agnieszkę poznajemy, kiedy po pięciu latach wychodzi z polskiego więzienia. Na chwilę wraca do przeszłości: składa brzemiennej w skutkach wizytę tym, przez których dostała wyrok i odwiedza młodszego brata Radka, który wydaje się być jedyną bliską jej osobą. Z kilkoma banknotami i walizką w ciągu jednego dnia przenosi się w zupełnie inne miejsce – do Monachium, pierwszego miasta, do którego udało się jej złapać autobus z Polski. Tam przypadkiem trafia do Madame – dawnej baletowej diwy, teraz właścicielki osobliwej agencji towarzyskiej. Po zdanym egzaminie, zaczyna pracować dla niej jako domina. Madame otacza ją szczególną uwagą, a z czasem zaczyna traktować niemal jak córkę. Praca Agnieszki to dryfowanie na granicy bezpieczeństwa, które jednak okazuje się bardzo dochodowe. Dzięki szybko zarobionym pieniądзом dziewczyna powoli układa swoje nowe życie w Niemczech. Sprawy komplikują się, kiedy zakochuje się w niej przypadkiem poznany 16-letni Manuel. Nie tylko rodzice chłopaka nie są zachwyceni jego nową przyjaciółką, ale przede wszystkim zaborcza Madame nie toleruje nikogo, kto mógłby odwrócić od niej uwagę Agnieszki.

WYWIAD Z REŻYSEREM TOMASZEM E. RUDZIKIEM

Co zainspirowało Cię do napisania tej historii?

Poznałem „prawdziwą” Agnieszkę w akademiku podczas przygotowań do mojego fabularnego debiutu – „Desperaci w akademiku”. W pierwszej chwili uderzyło mnie to, jak ta dziewczyna trzymała swoje dłonie. Zawsze zaciśnięte w pięści. W ten sposób posługiwała się sztucami, podnosiła swoją szklankę i płaciła. Po długim czasie bardzo ostrożnych podchodów z mojej strony, dowiedziałem się, że spędziła kilka lat w polskim więzieniu, by uchronić swojego chłopaka, który był wcześniej skazany, przed kolejną długą odsiadką. Jednak on porzucił ją, kiedy już wyszła z więzienia. Jej rodzina i przyjaciele odwrócili się od niej. Agnieszka postanowiła zacząć nowe życie w Niemczech i po jakimś czasie trafiła do agencji towarzyskiej. Dość szybko stała się jednym z najpopularniejszych „krokodyli” – takie określenie jest w tym środowisku używane na określenie tej konkretnej profesji. Kiedy zapytałem ją, jak udało jej się tak szybko odnieść sukces w branży, odpowiedziała, i to takim zupełnie normalnym tonem, bez żadnego przejęcia czy zażenowania, że po prostu to potrafi najlepiej – bić. Tak zakiełkował w mojej głowie pomysł na ten film. Podczas pisania wiele razy sam zadawałem sobie pytanie, jak udało się Agnieszcze pogodzić te dwie sprzeczne natury – z jednej strony przemoc, z drugiej – skromność i małowówność. Stworzyłem więc w scenariuszu z tej dwoistości dwie dodatkowe postaci, które odzwierciedlają różnice

charakterów. Z jednej strony mamy 70-letnią Madame, która widzi w młodej Polce swoją następczynię i przybraną córkę. Z drugiej strony – 16-letni Manuel, którego nastawienie, czystość i optymizm wbijają się coraz głębiej i głębiej w pancerz, który Agnieszka zbudowała wokół siebie. Ta postać krąży wokół tych dwóch odmiennych charakterów. Pytanie, które towarzyszyło mi podczas pisania scenariusza brzmiało: czy Agnieszka rzeczywiście skończy jako następczyni Madame, czy może jednak otworzy wreszcie te swoje pięści i dotknie życia pełną dłońią.

Praca jako domina jest często pokazywana w bardzo tendencyjny sposób. Jak tobie udało się wyrobić opinię na ten temat?

Odbyłem naprawdę mnóstwo rozmów, z wieloma kobietami, które zainspirowały mnie to napisania tej historii. Na początku, kiedy się przedstawiałem jako scenarzysta, nikt nie odpowiedział na moje maile. Dopiero po jakimś czasie zacząłem się przedstawiać jako potencjalny klient i dostałem trochę informacji. Z kilkoma osobami spotkałem się osobiście i podarowałem im DVD z moim pierwszym filmem. Dopiero później najwyraźniej uznali, że można mi ufać i zaczynały ze mną naprawdę rozmawiać o swoim zajęciu. Zdziwiło mnie, że tę pracę podejmują często studentki – wśród tych, które poznałem, była studentka historii i... teologii. W ich opowieściach najciekawsze były niektóre detale - na przykład jedna z „krokodyli” miała stałego klienta, który za każdym razem piekł dla niej sernik, który jedli zanim zaczęła się „prawdziwa praca”. Po jakimś czasie, klient został cukiernikiem i żywo omawiał ze swoją dominą tajniki nowych przepisów. Ten element udało mi się przemycić do mojego scenariusza.

Czy twoim zdaniem AGNIESZKA to film psychologiczny?

Środowisko pracy domin jest dla mnie interesujące ze względu na aspekt uzewnętrznienia życia wewnętrznego mojej głównej bohaterki. Dużo ciekawsze wydaje mi się pośrednie pokazanie brutalności tego zawodu. Nie chodzi mi o bicie i kopanie, ale o to, co jest przyczyną takiego zachowania i co z tego wynika. Jeśli jesteś wykluczony ze społeczeństwa i na samym dnie, twoje ciało staje się bardzo ważne. W przeciwieństwie do szorstkiej fizyczności Agnieszki, spotkania z młodym Manuelem cechuje lekkość i subtelne poczucie humoru. Manuel dociera do serca Agnieszki. Ciekawi mnie jak pancerz Agnieszki zaczyna pękać dzięki niewinnemu uczuciu chłopca. Moją rolą jako reżysera nie jest reprezentowanie postawy niemożliwości wybaczenia. Chciałbym uratować swoich bohaterów i dać im promień nadziei. Umieszczam ich w trudnych warunkach i pozwalam znaleźć tam cień człowieczeństwa.

A jak udało ci się znaleźć tych akurat aktorów?

Co prawda wolę pisać scenariusz już z aktorami w głowie, tym razem nie było to jednak możliwe. Dałem sobie dużo czasu na poszukiwanie Agnieszki i podczas castingu przesłuchałem mniej więcej 50 aktorek. W końcu zdecydowałem się na Karolinę Górczycę, która wypełnia rolę niezbędną fizycznością, ale jednocześnie subtelną wrażliwością. Miałem ogromne szczęście zatrudnić też ikonę hamburskiego teatru Hildegard Schmahl, jako przeciwieństwo Agnieszki uosobionej przez Madame. Pozostali aktorzy – jak na przykład Lorenzo Nedis Walcher w roli Manuela, Johannes Silberschneider, Jörg Witte czy Angelika Fink pracowali ze mną przy innych projektach. Postać brata Agnieszki, grana przez Rafała Garnieckiego, początkowo miała pełnić rolę pomocniczą tylko przy castingach, ale dość szybko Rafał przekonał mnie o swoim naturalnym talencie i dostał tę rolę.

WYWIAD Z KAROLINĄ GORCZYCĄ

W jaki sposób przygotowywałaś się do roli Agnieszki?

Wiele godzin i dni spędziłam w warszawskim więzieniu dla kobiet, żeby obserwować, jakich używają gestów, jak się porozumiewają – po to, by zrozumieć ich wzajemne relacje, strukturę ich hierarchii, sposób, w jaki mówią ich ręce, oczy i ciała. Miałam w tym ogromne wsparcie ze strony reżysera. Było dla mnie bardzo ważne, żeby poczuć, jak to jest być zamkniętą i zdaną tylko i wyłącznie na siebie. Zauważyłam, że wiele więźniarek porusza się bardzo powoli, dając jakby znać światu, że nie uczestniczą w tym, co na zewnątrz. To taki rodzaj wewnętrznego buntu przeciwko okolicznościom, w jakich się znalazły. Druga cecha charakterystyczna dotyczy wzajemnych spojrzeń. Ich oczy są jasne, szybkie, oceniają w sposób bardzo analityczny, cały czas kalkulują i obserwują otoczenie pod względem czającego się niebezpieczeństwa.

Dodatkowo przed rozpoczęciem zdjęć do filmu, uczyłam się jednej ze sztuk walki – krav magi, aby porządnie przygotować się do aspektu fizycznego tej roli.

Twe dialogi po niemiecku brzmią bardzo autentycznie. Czy to prawda, że zanim rozpoczęły się zdjęcia do filmu nie mówiłaś ani słowa po niemiecku?

To prawda, nie znam niemieckiego. To znaczy, nie znałam przed rozpoczęciem zdjęć w Monachium, no może poza kilkoma przekleństwami, których nauczyła mnie ekipa (śmiech). Ale oczywiście przygotowywałam swoje kwestie, szczególnie z uwzględnieniem akcentów - z trenerem. Na szczęście reżyser nie chciał, żebym mówiła całkiem bez akcentu, bo to nie pasowałoby do roli.

Co było w roli Agnieszki najtrudniejsze?

Co ciekawe, po przygotowaniach do zdjęć, wyrażanie buntu, gniewu, czy maniakalnej wręcz potrzeby sprawiedliwości wcale nie było najtrudniejsze, wbrew początkowym założeniom. W sumie nie miałam też problemów ze scenami „ballbustingu” (śmiech). Dużo trudniej było zagrać sceny z 16-letnim Manuelem - w wiarygodny sposób odegrać tę „siostrzaną” relację. Nasze sceny są napisane bardzo subtelnie, właściwie bez dialogów, w oparciu o gesty i spojrzenia. Próbowaliśmy zrównoważyć przyjaźń i miłość, pojawił się też między naszą dwójką problem odpowiedzialności Agnieszki za Manuela, bo ona chce po prostu wyłączyć go ze swojego brutalnego świata.

Jak przebiegała współpraca z niemieckimi aktorami? Zauważyłaś jakieś różnice?

Współpracowało nam się naprawdę świetnie, na przykład bardzo dużo nauczyłam się też od Hildegard Schmahl, bardzo jestem jej za to wdzięczna. Współpraca z Lorenzo, który gra Manuela, przebiegała w bardzo profesjonalny sposób. Oczywiście poza całą naszą komunikacją z użyciem języka ciała i angielskiego, bardzo chciałam też podszkolić swój niemiecki, więc prowadziliśmy ożywione dyskusje do rana (śmiech). W sumie, nasza niemiecko – polska ekipa była po prostu wspaniała. Staliśmy się dużą rodziną, która cały czas sobie nawzajem pomagała.

BIOGRAFIE AKTORÓW PIERWSZOPLANOWYCH

Karolina Gorczyca jako AGNIESZKA

Polska aktorka filmowa i teatralna, absolwentka Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Krakowie. Jeszcze jako studentka, Gorczyca zagrała główną rolę w irańskiej produkcji "Die of love". Zaraz po tym pojawił się debiut w krakowskim Teatrze STU w "Biesach" jako Daria Szatow. W Polsce można ją oglądać w wielu świetnie przyjętych produkcjach telewizyjnych, między innymi w „Czasie honoru”, "Usta usta" i „Annie German” (produkcja polsko-ukraińska), co nie przeszkodziło jej w przyjęciu kilku ról w filmach kinowych. Swoją talent potwierdziła także używając głosu Larze Croft w grze „Tomb Raider”, za co została nagrodzona za "najlepszy dubbing 2013 roku". W 2013 roku, po wieloetapowym castingu, została wybrana przez Tomasza E. Rudzika do tytułowej roli w filmie „Agnieszka”. Obecny rok upłynął na deskach warszawskich teatrów, aktorka zagrała w spektaklu "Lekcja" E. Ionesco w Mazowieckim Teatrze, oraz w spektaklu "Truciciel" Erica Chappella w Och-Teatrze.

Filmografia (wybór)

2015 Bodo reżyseria Michał Kwieciński (serial TVP)
2013 Wybraniec, reżyseria Michał Węgrzyn/Wojciech Węgrzyn
2012 Zdjęcie, reżyseria Maciej Adamek
2010 Skrzydlate świnię, reżyseria Anna Kazejak
2009 Huśtawka, reżyseria Tomasz Lewkowicz
2009 Miłość na wybiegu, reżyseria Krzysztof Lang
2009 Ostatnia Akcja, reżyseria Michał Rogalski
2008 Pora Mroku, reżyseria Grzegorz Kuczeriszka
2007 Korowód, reżyseria Jerzy Stuhr

Hildegard Schmahl jako MADAME

Hildegard Schmahl swój pierwszy angaż zawodowy otrzymała w Deutsches Schauspielhaus w Hamburgu. Od tego czasu grała w Państwowym Teatrze Dramatycznym w Berlinie, w Teatrze Wiedeńskim, w Thalia Theater w Hamburgu i w Munich Kammerspiele. Jako ikona teatru, bardzo ostrożnie dobiera swoje zobowiązania telewizyjne i kinowe. Jednym z jej najbardziej znanych występów przed kamerą była rola w oscarowym „Nigdzie w Afryce” w reżyserii Caroline Link. W 2010 roku Hildegard Schmahl została uhonorowana nagrodą Hermione-Körner-Ring przez Berlińską Akademię Sztuki za jej wkład w rozwój sztuki.

Filmografia (wybór)

2014 Dorf des Schweigens, reżyseria Hans Steinbichler
2014 Die Hochzeitskönigin, reżyseria Ben Verbong

2014 Neben der Spur- Amnesie, reżyseria Cyrill Boss / Philipp Stennert
2013 Coming In, reżyseria Marco Kreuzpaintner
2013 Altersglühen, reżyseria Jan Georg Schütte
2013 Helmut Schmid Lebensfragen(AT), reżyseria Ben von Grafenstein
2012 Der Geschmack von Apfeln, reżyseria Vivian Naefe
2012 Zwei Sommer, reżyseria Matthias Tiefenbacher
2006 Herr Bello, reżyseria Ben Verbong
2001 Nigdzie w Afryce, reżyseria Caroline Link

Lorenzo Nedis Walcher jako MANUEL

Lorenzo Nedis Walcher zadebiutował w filmie Josefa Vilsmaiera „Nanga Parbat”. Od tego czasu regularnie pojawia się w produkcjach kinowych i telewizyjnych.

Filmografia (wybór)

2012 Kommissarin Lucas, reżyseria Stefan Konatz
2012 München 7: Der Hosenbiesler, reżyseria Franz Xaver Bogner
2011 Ein vorbildliches Ehepaar, reżyseria Ben Verbong
2009 Nanga Parbat, reżyseria Josef Vilsmaier

BIOGRAFIE TWÓRCÓW

Reżyseria i scenariusz: Tomasz E. Rudzik

Tomasz Emil Rudzik urodził się w 1979 roku w Cieszynie na granicy polsko-czeskiej. W młodym wieku emigrował z rodzicami do Kolonii (Niemcy). W 2001 roku rozpoczął studia w Wyższej Szkole Telewizji i Filmu w Monachium. Po wielu udanych produkcjach krótkometrażowych, nakręcił swoją debiutancką fabułę dyplomową – „Desperaci w akademiku”. Film został zaproszony do konkursu Nowych Reżyserów uznanego Międzynarodowego Festiwalu Filmowego w San Sebastian (57. edycja) i tym samym rozpoczął podróż po wielu ważnych międzynarodowych festiwalach. W 2010 roku Rudzik kontynuował studia magisterskie w Szkole Andrzeja Wajdy w Warszawie, gdzie odkrył w sobie pasję do scenopisarstwa. Po powrocie do Monachium otrzymał stypendium scenopisarskie od 22. Drehbuchwerkstatt Munich i rozwinął pomysł na film AGNIESZKA, nominowany w 2011 roku do scenopisarskiej nagrody Tankred Dorst.

Filmografia (wybór)

2009 DESPERACI W AKADEMIKU, reżyseria i scenariusz, 86 min., Prod.: Toccata Film

- 57. Międzynarodowy Festiwal Filmowy w San Sebastian; Konkurs Kutxa Nagroda Nowy Reżyser
- 30. Festiwal Filmowy Max Ophüls Preis Saarbrücken; Konkurs
- 3. Festiwal Filmowy Fünf Seen; Nagroda Młodego Reżysera
- First Steps Awards 2009; Nominacja Najlepszy Film
- 33. Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Sao Paulo; Konkurs Nagroda Nowych Twórców
- Babelsberger Medienpreise 2009; Nominacja Najlepszy Film Dyplomowy
- 22. Festiwal Filmowy Exground Wiesbaden; Film otwarcia

- Medien Campus Bayern; Nagroda Filmowa 2009
- Plus Camerimage 2009; Panorama Europejska
- 25. Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Guadalajarze; Europejskie Trendy
- 11. Międzynarodowy Festiwal Filmowy Junior w Sztokholmie Junior; Konkurs Międzynarodowy
- 11. Europejski Festiwal Filmowy w Lecce 2010; Golden Olive Tree – główna nagroda, nagroda FIPRESCI, Nagroda Cineuropa
- 12. Kino Na Granicy Cieszyn/Polska; Film otwarcia
- Starter Filmpreis München 2010
- 3. Festiwal Filmu i Sztuki Two Riversides/Dwa Brzegi, Panorama Światowa
- 7. Międzynarodowy Festiwal Filmowy Rumunia 2010; Konkurs Międzynarodowy
- 10. Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Iasi 2010; Konkurs Międzynarodowy
- 5. Europejski Festiwal Filmowy w Segovii 2010; Oficjalna Selekcja
- 11. Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Tbilisi 2010; Najlepszy Reżyser i Najlepszy Film Konkursu
- 29. Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Urugwaju 2011; Panorama Międzynarodowa

2006 DER SPAZIERGANG, reżyseria i scenariusz, 17 min., Prod.: HFF Monachium

- Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Uppsali 2006
- Międzynarodowy Festiwal Filmowy Balchik, In the Palace 2006

2004 GARAGE LOVE reżyseria i scenariusz, 5 min., Prod.: Bavaria Film

- BMW Nagroda dla Filmu Krótkometrażowego 2004
- German Business Film Award 2004
- Festiwal Filmowy Max Ophüls Preis 2006
- Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Cannes 2005 (Film krótkometrażowy AG)
- Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Uppsali 2005
- Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Londynie 2005
- Festiwal Filmowy Go East Wiesbaden 2005
- Kurzfilmtage Oberhausen 2004
- Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Sao Paulo 2004
- Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Monachium 2004

2002 FLASCHENDREH, reżyseria i scenariusz, 10 min., Prod.: Toccata Film / HFF Monachium

- Festiwal Filmowy Max Ophüls Preis 2003
- Międzynarodowy Festiwal Filmowy w Bombaju 2003
- Międzynarodowy Festiwal Filmowy w New Delhi 2003
- Filmfest Dresden 2003
- Oberhausener Kurzfilmtage 2003

Zdjęcia: Dorian Dragoi (RSC)

Od początku lat 90. Dorian Dragoi pracował jako operator dla filmu i telewizji. W 2004 roku wygrał

Alter Ego Pictures, ul. Chelmska 21 lok. 422, 00-724 Warszawa

PR filmu: Karolina Zawalska, tel.: 785 974 046, e-mail: k.zawalska@alteregopictures.pl
www.alteregopictures.pl

Niemiecką Nagrodę za Zdjęcia za swój dokument muzyczny zatytułowany „Paraiso”, sześć lat i kilka nominacji po swojej pierwszej Niemieckiej Nagrodzie za Zdjęcia do „The Last Venetian”. W 2008 roku po raz trzeci wygrał tę nagrodę za „Kakerlakenpoker und Geistermühle – Der Spieleerfinder Hans Rüttinger”. Poza pracą operatora na planie debiutu fabularnego Tomasza E. Rudzika – DESPERACI W AKADEMIKU, Dorian zajął się również produkcją tego obrazu, wraz ze swoją firmą TEO-FILM (Dragoi & Teodorescu).

Filmografia (wybór)

- 2014 JAMES TURELL 50'
LA CRYPTTE film fabularny 85'
- 2013 RUSSIAN GIRLS film dokumentalny 70'
WINE WONDER GERMANY 6x30'
- 2011 FAREWELL COMRADES 225'
THE 4th REVOLUTION – ENERGY AUTHONOMY, 90'
- Niemiecka Nagroda za Zdjęcia - Nominacja 2010
- 2010 DESPERACI W AKADEMIKU film fabularny 90'
- Festiwale i Nagrody dla filmu – patrz strona 12
 - THEGAMESMAKER12'
 - Niemiecka Nagroda za Zdjęcia2008
- 2007 GWENDOLIN 90'film telewizyjny
AMBACH30'
- Niemiecka Nagroda za Zdjęcia - Nominacja2007
- 2006 THE WITTELSBACHERS 5x45'
ELULTIMOVIAJEDELALMIRANTE20'Cinemascope
- Muestrade Cine Nacional de Olavarría: Premio major Fotografía
- 2005 ELBA 45'
HANDS OF HEINE 7'
- 22. Międzynarodowa Nagroda w dziedzinie Reklamy Wiedeń, Srebrna Nagroda
- 2004 CITIES OF MUD – SHIBAM 52' ARTE DoP
- Roma Festival di Palazzo Venezia 2006“Camera Award”
- 2003PARAISO
- Niemiecka Nagroda za Zdjęcia 2004
- 2001 EUTHYMIA FAITHFULL IN SMALL THINGS 44' DoP

- koniec strony 15 -

- strona 16 –

- Niemiecka Nagroda Kamery i Nagroda za Montaż – Nominacja

- 1998 THE LAST VENETIANS 52'
- Niemiecka Nagroda za Zdjęcia 1998 Nagroda za Montaż - Nominacja
 - Nagroda "Sztuka Dokumentu" VIDEOPOLIS
 - 1. Nagroda FFF za film dokumentalny na Filmfestival Monachium
 - Nagroda Kodak Camera Media Wave Festival
 - Nagroda Publiczności Maremma DOC
 - Nagroda "Le nombre d'or" Amsterdam - Nominacja
 - Panelista podczas "Cinematographer's Day" w Palm Springs

- Sony's Digital Cinematography Cannes
- OSCAR qualified 2000 "Black Cinema Festival Berlin Award"

Producenci: Alexandra Kordes i Meike Kordes

Firma producencka Kordes & Kordes Film została założona w 2003 roku w Berlinie i jest zarządzana wspólnie przez siostry Alexandrę i Meike Kordes. W krótkim czasie spółka zyskała międzynarodowy rozgłos dzięki sukcesom niezależnych filmów arthouse'owych: zdobywcy Niemieckiej Nagrody Filmowej z 2007 roku – FOUR MINUTES w reżyserii Chrisa Krausa, który otrzymał również 62 nagrody na całym świecie, i stał się jednym z najczęściej nagradzanych niemieckich filmów ostatnich lat. W 2011 roku dramat historyczny POLL, ponownie wyreżyserowany przez Chrisa Krausa, kontynuował tę piękną historię sukcesu i otrzymał trzy Bawarskie Nagrody Filmowe, a także cztery Niemieckie Nagrody Filmowe. Dossier firmy producenckiej Kordes & Kordes Film zawiera również produkcje telewizyjne, filmy dokumentalne, jak na przykład ROSAS CHILDREN (reżyseria: J. Heinz, C. Kraus, A. Ranisch, R. Thalheim, T. Tykwer), pokazywany podczas specjalnej gali Festiwalu Berlinale w 2013 roku. Telewizyjny film Aelrun Goette pod tytułem ONE YEAR AFTER TOMORROW otrzymał nagrodę Güntera Rohrbacha za najlepszy film w 2012 roku, a krótkometrażowa komedia Petry Lüscho – THE LITTLE NAZI była nagradzana aż 17 razy w czasie międzynarodowych festiwali filmowych. W lecie 2013 roku komedia I FEEL DISCO w reżyserii Axela Ranischa miała premierę podczas Monachijskiego Festiwalu Filmowego i w dalszym ciągu zbiera świetne recenzje publiczności na całym świecie.

Filmografia (wybór)

- 2013 ICH FÜHL MICH DISCO, reżyseria Axel Ranisch
- 2012 EIN JAHR NACH MORGEN, reżyseria i scenariusz Aelrun Goette
- 2012 ROSAS KINDER, reżyseria Julia von Heinz, Chris Kraus, Axel Ranisch, Robert Thalheim, Tom Tykwer
- 2011 FESTUNG, reżyseria Kirsi Marie Liimataine
 - 2012 achtung berlin – nowa berlińska nagroda filmowa: „Najlepsza reżyseria”
 - 2011 Max Ophüls Festival, Nagroda Młodego Jury
 - FBW Deutsche Film- und Medienbewertung: *oznaczony jako "cenny"*
 - 2010 „Thomas Strittmatter Script Award 2010”
 - 2011 The World Film Festival Montreal
- 2010 POLL, reżyseria Chris Kraus.
 - 2011 Filmfestival "Listapad", Minsk: Audience Award „Listapad Bronze”, Nagroda Miasta Mińska, „Najlepszy film”, Sponsor Award Belaruskali „Bester Film”
 - 2011 Bambi: Jeanette Hain „Najlepsza krajowa aktorka”
 - 2011 German Film Award: Richy Müller „Najlepsza aktorka drugoplanowa”, Daniela Knapp „Beste Kamera”, Gioia Raspé „Bestes Costume”, Silke Buhr „Najlepsza scenografia”
 - 2011 Bavarian Film Award: Edgar Selge „Najlepszy aktor”, Paula Beer „Najlepsza młoda aktorka”, Silke Buhr „Najlepsza scenografia”
 - 2011 European Film Festival Bucharest: „Najlepszy film”
 - 2011 Rome International Film Festival: „Nagroda specjalna Jury”, Annette Focks „Najlepsza muzyka”

- 2010 Filmfestspiele Biberach: „Najlepszy film“
- 2010 Tallinn Black Nights Film Festival: Chris Kraus „Najlepszy reżyser“
- 2010 Deutsche Film- und Medienbewertung: *oznaczony jako „bardzo cenny“*
- 2010 Toronto International Film Festival

2010 DER KLEINE NAZI, reżyseria Petra Lüscho

- 2012 Bamberger Kurzfilmtage „Najlepszy film krótkometrażowy” i „Nagroda Publiczności“
- 2012 Shortcutz Berlin „Najlepszy scenariusz“
- 2011 Trieste Film Festival: „Najlepszy film krótkometrażowy”
- 2011 Shortcutz Berlin: „Zwycięzca Lutego - Konkurs“
- 2011 Schwenninger Kurzfilm festival: „Zwycięzca Konkursu Publiczności“
- 2011 San Francisco Jewish Film Festival: „Film krótkometrażowy grudnia 2011“
- 2011 Friedrich-Wilhelm-Murnau Short Film Award
- 2011 Heart of Gold International Film festival Australia: „Najlepsza komedia”
- 2010 Molodist Kyiv International Film Festival: „Nagroda Jury FICC”, „Nagroda Jury Ekumenicznego”
- 2010 Exground Festival: „Najlepszy film krótkometrażowy”
- 2010 Interfilm Festival: „ZDF neo-Preis”
- 2010 Deutsche Film-und Medienbewertung: *oznaczony jako „bardzo cenny”* oraz „Najlepszy film krótkometrażowy czerwca”

2006 VIER MINUTEN, reżyseria Chris Kraus

- 2010 Festival De Cine Lesbico Gay Bi Trans Chile: „Najlepszy film”
- 2009 Festival des Rencontres Cinématographiques de Salonde Provence: „Nagroda Publiczności”
- 2008 Ecran Total & Canal Plus, France: Meike Kordes „Coup De Foudre Du Public”
- 2008 ShootingStar Award: Hannah Herzsprung „Shooting Star”
- 2008 Regionalpreis Kommunales Kino Esslingen: „Najlepszy film” i Hannah Herzsprung „Najlepsza aktorka”
- 2008 Muestra De Cine De Santo Domingo: Hannah Herzsprung „Najlepsza aktorka”, Monica Bleibtreu „Najlepsza aktorka” i Annette Focks „Najlepsza muzyka”
- 2008 Festival Cinema Ecran Jeunes De La Réunion: „Nagroda specjalna Młodego Jury”
- 2008 Fairy Tales International Gay & Lesbian Film Festival Calgary: „Nagroda Publiczności”
- 2008 Milwaukee Film Festival: „Najlepszy film”
- 2008 FFA Branchentiger: „Najbardziej udany artystycznie niemiecki film”
- 2008 Berdiansk International Film Festival: Chris Kraus „Najlepszy reżyser” i Hannah Herzsprung „Najlepsza aktorka”
- 2008 Wild Cinema Windhoek International Film Festival: „Nagroda międzynarodowej publiczności”
- 2007 Deutscher Filmpreis: „Najlepszy film fabularny” i Monica Bleibtreu „Najlepsza aktorka”
- 2007 Berlin & Beyond San Francisco: „Nagroda publiczności”
- 2007 Internationales Filmwochenende Würzburg: „Nagroda publiczności”
- 02/2007 EPD Film Magazin: „Film miesiąca”
- 2007 Sofia International Film Festival: Chris Kraus „Najlepszy reżyser” i „Najlepszy film”
- 2007 Europäisches Film Festival Genua: „Nagroda publiczności” i „Najlepszy film”

- 2007 Bozner Filmtage: „Najlepszy film“
- 2007 Minneapolis St. Paul International Film Festival: „Nagroda publiczności“
- 2007 Deutscher Kamerapreis: UtaSchmidt „Najlepszy montaż“
- 2007 Seattle International Film Festival: Hannah Herzprung „Najlepszy debiut“
- 2007 San Francisco International Lesbian & Gay Film Festival: „Nagroda publiczności“
- 2007 Oslo Gay & Lesbian Film Festival: „Najlepszy film“
- 2007 Baltic Film Festival Kaliningrad: „Najlepszy film“
- 2007 Gaze Dublin International Lesbian & Gay Film Festival: „Nagroda publiczności“
- 2007 Anonimul International Film Festival Rumänien: Hannah Herzprung „Specjalna nagroda Jury“
- 2007 Hamptons International Film Festival New York: Hannah Herzprung „Rising

Star Award“ i „Nagroda publiczności“

- 2007 Undine Award Österreich: Hannah Herzprung „Najlepsza młoda aktorka“
- 2007 Film Festival Of Sarlat: „Nagroda młodego Jury“
- 2007 Paris Gay And Lesbian Film Festival: „Nagroda publiczności“
- 2007 Premios de Cine Alfa y Omega: „Najlepszy młody film“
- 2007 Long Island Gay And Lesbian Film Festival New York: „Nagroda publiczności dla najlepszej aktorki“
- 2007 Box Office Record Italy: „Award: Box Office Record Italy“
- 2007 International Festival Music & Cinema Auxerre: Hannah Herzprung „Najlepsza aktorka“, Monica Bleibtreu „Najlepsza aktorka“ i „Specjalna nagroda Jury“
- 2007 International Film Festival Harare, Simbabwe: „Najlepszy film“ i Monica Bleibtreu „Najlepsza aktorka“
- 2007 Recontres Cinématographiques De Cannes: „Nagroda publiczności“
- 2007 New Faces Award Germany: Hannah Herzprung „Najlepsza aktorka“
- 2007 Best of Deutscher Jugendvideopreis: „TopVideo“
- 2006 Shanghai International Film Festival: „Najlepszy film“
- 2006 Reykjavik International Film festival: „Najlepszy film“
- 2006 Internationale Hofer Filmtage: Silke Buhr „Najlepsza scenografia“
- 2006 Biberacher Film Festival: „Najlepszy film“ i „Nagroda publiczności“
- 2006 Internationales Film Festival Braunschweig: „‘Der Heinrich’ Nagroda publiczności“
- 2006 Bayerischer Filmpreis: „VGF Young Producer Award“, „Nagroda za scenariusz“, Monica Bleibtreu „Najlepsza aktorka“ i Hannah Herzprung „Najlepsza aktorka“
- 2006 Festival Internacional del Nuevo Cine Latinoamericano: „Nagroda Coral“
- 2004 Baden Württemberg Staatspreis: „Najlepszy scenariusz“

2006 SIEH ZU DASS DU LAND GEWINNST, reżyseria Kerstin Ahlrichs

- 2008 Adolf Grimme Preis Nominacja
- 2007 Nominacja Juliane-Bartel-Preis
- 2006 Filmkunstfest Schwerin: „Specjalne wyróżnienie“

2005 SIEHST DU MICH? Reżyseria Katinka Feistl

- 2007 Nominacja Studio Hamburg Young Award: Viktoria Gabrysch „Najlepsza aktorka“
- 2005 Nominacja First Steps Award „Film fabularny“

Alter Ego Pictures, ul. Chelmska 21 lok. 422, 00-724 Warszawa
 PR filmu: Karolina Zawalska, tel.: 785 974 046, e-mail: k.zawalska@alteregopictures.pl
www.alteregopictures.pl

- 2005 Nominacja Filmfest München: Viktoria Gabrysch „Najlepsza aktorka”

ALTER EGO PICTURES (DYSTRYBUCJA) - firma zajmująca się produkcją filmową oraz dystrybucją kinową.